

عنوان مقاله:

گستره مفهومی نظم عمومی و اخلاق حسنه در قانون مدنی

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات حقوق، دوره 5، شماره 4 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسنده:

منا خلیلی - کارشناس ارشد حقوق خصوصی، دانشگاه قم، قم، ایران

خلاصه مقاله:

بررسی مفهوم نظم عمومی و اخلاق حسنه در حقوق بین الملل خصوصی به صورت کتابخانه ای و مطالعه در کتب و مقالات موجود صورت گرفته است. ماهیت و مفهوم نظم عمومی و اخلاق حسنه در نظام های حقوقی مختلف، متفاوت است زیرا هر نظام حقوقی بر مبنای متفاوتی استوار است. رعایت نکردن اخلاق حسنه به معنی رعایت نکردن نظم عمومی است و امر غیر اخلاقی امر خلاف نظم عمومی است. در زمینه ارتباط نظم عمومی و اخلاق حسنه دو نظریه مطرح است؛ نخستین نظریه "نظریه انفکاک" است که نظم عمومی را مربوط به قوانین موضوعه میدانند و اخلاق حسنه را مربوط به قواعد خارج از قواعد حقوقی دانند. دومین نظریه «نظریه اتصال» است که اعتقاد دارد که اخلاق حسنه جزئی از نظم عمومی است و رابطه آنها "عموم و خصوص مطلق" است. یعنی هر قاعده ای که مربوط به اخلاق حسنه باشد جزء نظم عمومی است اما هر قاعده راجع به نظم عمومی الزاماً جزء مصادیق اخلاق حسنه قرار ندارد. می توان گفت که نظم عمومی با اخلاق حسنه رابطه ای تنگاتنگ و دوسویه دارد و اموری که خلاف اخلاق حسنه است، نظم عمومی را نیز برهم می زند و از همین رو است که هیچ گاه حقوق نمی تواند به امور غیر اخلاقی بی اعتنا بماند. نظم عمومی و اخلاق حسنه هر دو منبع حقوقی هستند و منبع ماهیتاً کارکرد ایجابی دارد. هم‌نظام های حقوقی هدف خود را برقراری نظم عمومی و اخلاق حسنه در سطح بین المللی اعلام کردند و سازمان ملل متحد وظیفه دفاع از نظم عمومی و اخلاق بین المللی را دارد.

کلمات کلیدی:

نظم عمومی، اخلاق حسنه، حقوق، بین الملل، خصوصی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1352607>

